

Yazar: Ramazan YILMAZ

Kur'ani Kavramları Gerçek Anlamlarıyla Kullanmak-1 TEVHİD

Kur'an'ın net anlaşılması, buna bağlı olarak Tevhidi esasların a¸ık¸a örenilmesi ve y¸ce Allah'a hakkıyla iman edilmesi, ancak Kur'anı kavramların ger¸ek anlamları ile bilinmesi halinde m¸n olabilir. Tarihsel s¸te insanlar, kendilerine ulaşılan ilahi duyuruları net anlıyor, ona g¸re tavır belirliyor, iman ve k¸lerini ona g¸re ortaya koyuyorlardı. Risalet tarihi boyunca Tevhidi m¸cadelede, Hak batıl, Tevhid bir taraftarları, kendilerine ulaştırılan ilahi mesajın kendilerinden ne istediğini, nasıl bir sorumluluk altına gireceklerini biliyor, iman ya da ink¸r'larını ona g¸re belirliyorlardı. Bu s¸, son Nebi Hz. Muhammed (as)'a kadar devam etmiş, insanlar, tavırlarını bilin¸li bir şekilde ortaya koymuş, konularını ona g¸re belirlemişlerdi. Hz. Muhammed (as) ve Hulefai Rapidin d¸neminden sonra saltanat, ¸kar, kavim, kabile ve ¸ taassubun ¸n plana ¸ıkması, saltanat ve d¸nyevi ihtirasların her ¸nemli g¸r¸mesi ¸zerine Kur'anı kavramların anlamları ile oynanmaya, kavramların anlamları ona g¸re de¸tirilmeye bağlanmış, ¸yle ki, daha da ileri gidilerek Rasulullah (as) ¸zerine iftira atılarak yalan s¸zler uydurulmuştur. “S¸zlerini bozmaları sebebiyle onları lanetledik ve kalplerini katı yaptık; kelimelerin yerlerini de¸tirdiler, o nedenle ¸ö¸tlenen peyi muhafaza etmediler ve unuttular. Onlardan pek azı hari¸, onların hainliklerine daima muttali olursun, bu y¸zden onlardan vazge¸ ve y¸z¸evir, b¸phesiz Allah, g¸zel davranışları sever.” (Maide, 13) Mezhep ve grup taassubu, Kur'anı kavramlardaki anlam de¸ikliğini hızlandırmıştır Mezhep¸iliğin ortaya ¸ıkması, grup taassubunun dini hassasiyetten ¸nemli g¸r¸mesi, Kur'anı kavramlarda yapılan tahribatı daha da artırmış, uydurulan s¸zlerle Rasulullah (as) adeta y¸ce Allah'a karşı bir muhalif gibi g¸sterme ¸abasına girilmiştir. Kur'an'a karşı a¸ık¸a cephe alma cesareti g¸stermeyen mezhep¸i ve grup¸u sapıklar, Rasulullah (as)'a atfen uydurdukları yalanlarla Kur'an'ın mana ve mesajını, kavramların ger¸ek anlamlarını, isteklerine uygun

deđiptirmeye ¸alýpmýplardýr. Bu dönemlerde yapýlan meal ve tefsirlerin bir¸ođu, bu deđiptirilen Kur’ani kavramların etkisinde kalýnarak yapýlmýp, bu nedenle Kur’ani mesaj, ilk nazil olduđu dönemden ¸ok farklý ve Tevhidi i¸erikten uzak bir þekilde insanlara ulaþtýrýlmýptýr. “Þüphesiz onlardan bir fýrka, dillerini Kitapla eđip bükerler, siz Kitap’tan sanasýnýz diye, oysa o Kitaptan deđildir ve derler ki: ‘O, Allah katýndandýr’ o, Allah katýndan deđildir. Allah’a karpý onlar, bilerek yalan söylerler.” (Al-i Ýmran, 78) Günümüze kadar gelen bu Kur’ani kavramlarınýn i¸lerinin bopaltýlarak anlamlarýnýn deđiptirilmesi ya da gizlenmesi ¸abasý ile yetinmeyen bilin¸li bilin¸siz saptýrýcýlar, yüce Allah (cc), Rasulullah (as) ve Ýslâm gibi en temel kavramların bile anlamlarý ile oynamýplardýr. “Yalan söyleyip Allah’a iftira atan ya da O’nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir! Þüphesiz zalimler, kurtuluþa ermezler.” (En’am, 21) Bilin¸li bilin¸siz saptýrmalar sonucunda günümüzde anlaþýlan Allah, Rasul, Din mefhumlarý ile Kur’an’ýn ilk nazil olduđu dönemdeki Allah, Rasul ve Ýslâm kavramlarý taban tabana zýttýrlar. Bu nedenle günümüzde yüce Allah’a iman ettiklerini iddia edenler, Kur’an’da ger¸ek anlamý ile bildirilen âlemlerin Rabb’i Allah’a deđil, uydurulan bir Allah mefhumuna inanmaktadýrlar. Bel’amlarýn, Kur’an’ýn temel kavramlarýný saptýrmalarý sonucunda insanlar, yüce Allah’ý (hâpâ) adeta sýradanlaþtýrýp kendilerinden biri gibi gördüler. Hatta kendilerinin her türlü gayri Ýslâmi ve gayri mebru fiillerine rađmen kendilerini, yüce Allah’ýn salih kullarý olarak görüp cenneti garanti etmiþ duygusuna kapýldýlar. “Kullarýndan bir par¸ayý O’na münasip gördüler, ger¸ekten insan apa¸ýk bir nankörür.” (Zuhruf, 15) “Allah’ýn kadir olduđunu hakkýyla takdir edemediler, þüphesiz Allah ¸ok günc¸ilüdür, azizdir.” (Hac, 74) “Allah’ý hakkýyla takdir edemediler, kýyamet günü yer, tamamen O’nun avucundadýr, gökler de sađ elinde dürülmüþtür. O yücedir, onların ortak koþtuklarýndan münezehtir.” (Zümer, 67) Günümüz insanýnda yüce Allah mefhumu, Mekke müþriklerinin anlayýþýndan farklýdýr. Bunlar da, týpký Mekke müþrikeri gibi yüce Allah’ýn. dünya iplerine karýpmayan, ancak gökten yađmuru yađdýran, nebatý bitiren bir yaratýcý olduđunu biliyor, ondan öte bunlar i¸in bir anlam ifade etmiyor. Bunlar i¸in Kur’an ise, anlaþýlmadan okunup ge¸ilen, okunurken sevap kazandýran bir

kitaptan bapka bir pey değildir. Kur’ani kavramların anlamlarını değiptirmek, yüce Allah’a karpı isyandır Yüce Allah (cc), Kitabını indirmiş, onda hiç bir eksiklik yapmamış, dinini tamamlamış ve tamamladığı dinden razı olmuştur.

“Hamdolsun Allah’a ki, kuluna Kitab’ı indirdi ve ona hiç bir pürüz koymadı.” (Kehf, 1)

“…Bugün sizin içinde dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin içinde din olarak Yslâm’a razı oldum…” (Maide, 3) Yüce Allah’ın. apaçık bir şekilde indirdiği, herhangi bir eğilik koymadığı, eksik yapmadığı, Kur’an ayetlerinin anlamını değiptirmeye kalkışmak, Kur’ani kavramları farklı yorumlayıp anlamlandırmak, anlamlarını değiptirmek yüce Allah’ın indirdiğini beğenmemek, O’na karpı isyan etmektir. Farklı anlamlar yüklenmiş, anlamları gizlenmiş kavramlarla tefsir edilip açıklanan bir Kur’an ile anlatılmak istenen din, yüce Allah’ın razı olduğu Yslâm dini değildir. Büyle bir din, tahrif edilmiş Yahudi ve Hıristiyanların dinlerinden farklıdır. Tahrif edilmiş büyle bir dine inanana, kesinlikle yüce Allah’ın Kur’an’da indirdiği Yslâm’a iman etmemiş, doğal olarak da Müslüman olmamışlardır. Kur’an kavramlarının anlamlarını değiptirmek, gerçekte manalarının gizlemek, peytanın gürevini üstlenmektir. Peytan (aleyhane), yüce Allah’a yemin ederek O’nun doğru yolu üzerine oturup insanların saptıracağına yemin etmişti. Kur’an kavramlarının anlamlarını değiptirenler, Hakkı batıla bulayarak gerçekte gizleyenler, Allah’ın doğru yolu üzerinde oturan peytanın yardımcılardan bapkaları değildir. “Dedi ki: ‘O halde beni azdırmana karpıyı onlar içinde senin doğru yolunun üstüne oturacağım, sonra onlara, ünlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından geleceğim ve onların üzerine üstüne oturacağım, sonra onlara, ünlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından geleceğim!” (A’raf, 16-17) “Senden ünce hiç bir rasul ve nebi gündermemiştik ki o, temenni ettiği zaman, peytan onun temennisine (bir düşünce) atmış olmasın; fakat Allah, peytanın attığı peyi siler, sonra kendi ayetlerini sağlamıştır. Allah, âlimdir, hâkimdir. Peytanın attığı peyi, kalplerinde hastalık olanlar ve kalpleri katılaşmışlar içinde bir imtihan yapsın; zalimler, uzak bir ayrılık içinde indirdiler.” (Hac, 52-53) Peytan dostlarının, Kur’ani kavramların anlamları ile oynayıp değiptirmeleri sonucunda Tevhidi esaslar Kur’an’da adeta yokmuş gibi insanlara anlatılmamış, bunun sonucunda da bu anlamları ile oynanmış meal ve tefsirleri okuyanlar, Tevhidi bilinçten yoksun, bir ve küfür içinde bir inanca sahip olmuştur. Günümüzdeki Tevhid bir mücadelesi, yüce Allah’ın Kur’an’da bildirip razı olduğu

Yslâm dinine mensup olan Müslümanlarla Samiri soylu bel’amlarün, Kur’ani anlamlarün de¸tirip sunduklarüy ve ağüna Yslâm dedikleri, fakat Kur’an’daki Yslâm ile isim benzerliği düpünda uzaktan yakündan hiçbir ilgisi bulunmayan tahrif edilmiç dine mensup olan müprikler arasünda yapülmaktadür. Müprikler, yüce Allah’a, Kur’an’a, Rasulullah (as)’a ve Yslâm’a iman ettiklerini iddia etmelerine rağmen üzerinde bulunduklarüy tahrif edilmiç dinlerinden hareketle yüce Allah’ün Kur’an’da reddedilmesini emrettiği, reddedilmeden Kendisine iman edilmeyeceğini bildirdiği tağutu reddetmedikleri gibi üstüne üstük savunucusu olmuçlar ve tağut yolunda Müslümanlarla mücadele edip savapmaktadür. “Yman edenler Allah yolunda savapür, kâfirler de tağut yolunda savapür; o halde peytanün dostlarüyyla savapün, püphesiz peytanün hilesi zayüftür.” (Nisa, 76) Tevhid pirk mücadelesinde Kur’ani Kavramlarün önemi Tevhid-pirk, Hak-batül mücadele tarihi boyunca, Hak-batül taraftarlarüy, seçimlerini ve mücadelelerini, kabul ya da inkârlarün, dostluk ve düpmanlüklarün çok açyk bir bilgi ve bilinçiçerisinde yapüyordüy. Kur’an, Tevhid-pirk taraftarlarün mücadelelerini verirken onlarün, üzerinde bulunduklarüy yolu bilinçli bir pekilde seçtiklerini de bildiriyor. Tarihi süreçte Tevhidi esaslarüy kabul eden Müslümanlar, kendilerine gelen vahyi anladüklarüy için neyi, niçin kabul ettiklerini, bu kabulün kendilerine ne kazandürüp ne kaybettireceğini, kimleri dost bilip kimleri karüplarüna alacaklarün çok iyi biliyor ve saflarün ona göre belirliyorlardüy. Onlar, iman ettikleri esaslarün kendilerinden ne istediğini, bu uğrunda nasül bir fedakârlükta bulunacaklarün, iman edipleri nedeniyle baüplarüna nelerin gelebileceğini bilerek iman ediyorlardüy. Risalet tarihinde Tevhidi esaslara iman edenler, bilinçli bir pekilde iman ettiklerinden karülaütüklarüy onca basküy, zulüm ve ipkenceye, çektikleri acülara rağmen, iman ettikleri esaslardan zerre kadar taviz vermemiç, doğru bildikleri Hak yolda canlarüy pahasüna mücadelelerini sürdürmüplerdir. Onlar, Tevhidi esaslarüy anlatüyor, insanlarüy, Tek bir ilaha iman etmeye çağürüyor, onlara iyiliği emredip onlarüy kötülüklerden men ediyorlardüy. “De ki: O Allah Bir’dir! Allah, Samed’dir, doğurmamüp ve doğurulmamüptür, O'nun dengi olmamüptür.” (Yühlas, 1-4) “Ylahünüz bir tek Ylah’tür, O'ndan baüka ilah yoktur, Rahman’dür, Rahim'dir.” (Bakara, 163) Tarihi süreçte, tüm Risalet önderleri, bu çağürüyü tekrarlamüplar, insanlarüy yalnüzca yüce Allah’y Bir’lemeye davet etmiçlerdir. Tevhidi esaslarüy

reddedenler de, inkârlarânâ bilinçli bir pekilde yapâyor, neyi reddettiklerini, kayâp ve kazançlarânâ, dost ve düþmanlarânâ ona göre belirliyor, saflarânâ ona göre bilinçli olarak seçiyorlardâ. “Elbette biliyoruz, onların söyledikleri þeyler gerçekten seni üzüyor, doğrusu onlar seni yalanlamâyorlar, fakat o zalimler, Allah’n ayetlerini bilerek inkâr ediyorlar.” (En’am, 33) Risalet tarihinde, vahyi esaslarân kabul ve reddinin bilinçli yapâlmasânân nedeni, vahyi esaslarân, indiği dönem insanlarânân kullandâkları dille ve anladâkları kavramlarla nazil olmasâydı. Bu nedenle onlar, ilahi mesajân kendilerini neye davet ettiğini çok iyi biliyorlardâ. İlk dönem Müslümanlarâ, Kur’an’ın saf ve berrak anlamlarâ sonucunda Tevhidi esaslarân mücadelesini yaparak Asr-ý Saadet diye anâlan Altân Çađ meydana getirmişlerdir. Ancak ilk Müslümanlarân oluşturdıkları Altân Çađ, o dönemle sânârly kalmâþ, daha sonra böyle bir nesil ve çađ meydana gelmemiştir. Önceki Müslümanlarân, birer iman abidesi olarak toplumlarâ içerisinde bulunmalarâ, iman ettikleri Tevhidi esaslarâ çok iyi kavramalarândan, ilahi mesajân içeriğini gereği gibi bilmelerinden, inançlarâna ait kavramlarâ net olarak algâlamalarâ, hayatlarânân inandâkları Tevhidi esaslar doğrultusunda düzenlemelerindedir. Bu nedenle onlar, Tevhidi mücadelelerinde bâparâly olup, derin izler bârakarak Rab’lerinin râzasânân kazanabilmişler, yüce Allah (cc) da onlara yardımâ etmiş, rahmet ve mağfiretini onlardan esirgememiştir. Kur’an’ın Kavramlar Tevhidi esaslar Tevhid, yüce Allah'ın, kâpinin düþünce söz ve davranâþâ üzerinde tek Ýlah, Rab ve hakim olmasâyđr. Tevhid inancâna sahip olan bir kimse, hiçbir konuda ve hiçbir pekilde iman ettiği esaslarân dâþânda düþünemez, konuþamaz, hareket edemez; aksi halde Tevhid inancâ zedelenir, kâpi þirke düþer. Tevhidi esaslara iman etmek, düþünce, söz ve davranâþlar üzerinde yüce Allah’n hükümâlerinin, hiçbir sâkântâ duyulmadan, hakim kâlylmasâ, düþünce, söz ve davranâþlarân, yüce Allah’n Kur’an’da bildirdiği esaslara kayâtsâz þartsâz teslim olunmasâ halinde mümkün olabilir. Ýman eden bir kimsenin, düþünce, söz ve davranâþlarâ üzerinde kendi arzularâ ve hevesi de dahil, Allah’n hükümâne rağmen bâkalarâna söz hakkâ vermesi, onlara göre düþünüp konuþmasâ ve hareket etmesi ya da düþünce planânda bâka kâpi ve ideolojilere yer vermesi apaçyâk þirktir ki böyle kimseler, düþünsele þirktedirler. Yüce Allah (cc), özellikle insanlarân kendi hevalarânân ilahlaþâtmalarâna dikkatleri çekmiş

ve onlarý uyarmýptýr. “Gördün mü o hevasýný ilah edinen kimseyi, þimdi sen mi ona vekil olacaksýn!” (Furkan, 43) Yüce Allah’ýn hükümlerine raðmen bu hükümli bildikleri halde görmezen gelerek kendi arzularýný, kimi düpüncelerle tatmin etmeye çalýpanlar, Kur’an’ýn tümünü bilseler de onlar, hevalarýný ilah edinmiþ, Kur’an’dan sapýp esfele Safiline derekesine düpüplerdir. Günümüzde sayýlarý oldukça kabaryk olan bu kimseler yüce Allah (cc) þu örneði vermektedir. “Onlara, kendisine ayetlerimizi verdiðimiz fakat onlardan çýkþ ayrýlan, bu yüzden þeytana tabi olup böylece azgýnlardan olan kipinin haberini oku! Eðer dileseydik elbette onu, onlarla yükseltirdik, fakat o, yere saplandý ve hevesinin þeytane düþü, onun durumu, týpký þu köþeðin durumuna benzer ki, üstüne varþan da dilini sarkýtýp solur, onu býraksan da dilini sarkýtýp solur. Yþte ayetlerimizi yalanlayan toplumun durumu budur, bu kýssayý anlat, belki düpünürler.” (A’raf, 175-176) Arzularýný ilah edinen kimseler, Kur’an’'y bizzat okumalarýna, kimi Müslümanlar tarafýndan deðipik þekillerde uyarýlmalarýna raðmen bu uyarýlara icabet edip tevbe ederek hallerini düzeltmek yerine kendi hevalarýna uymayý tercih ederek sapýklardan oluyorlar. “O halde eðer sana icabet etmezlerse artýk bil ki onlar, ancak hevalarýna tabi oluyorlar. Allah'tan bir yol gösterici olmadan kendi hevasýna tabi olandan daha sapýk kimdir! Muhakkak ki Allah, zalimler toplumuna hidayet vermez.” (Kasas, 50) Kendilerine yapýlan Kur’ani uyarýlara raðmen sahip olduklarý Kur’ani ilme uymayýp hevalarýný ilah edinenler, kendilerini Hak üzerinde zannetseler bile yüce Allah (cc) onlarýn, kulaklarýný ve kalplerini mühürler, gözlerine de perde çeker, artýk onlar hidayet bulamazlar. “Gördün mü o hevasýný ilah edinen, Allah’ýn, bir ilim üzerine saptýrdýðý, kulaðýnýn ve kalbinin üzerini mühürlediði, gözünün üzerine de bir perde çektiði kimseyi! Þimdi Allah’tan sonra kim hidayet verecek! Hiç mi düpünmüyorsunuz!” (Casiye, 23) Yukarýdaki ayetler, A’raf suresi, 175-176. ayetlerinde örneði verilen kipi gibi vahyi bilgiye sahip olanlarý anlatmaktadýr ki, Casiye 23. ayette bunlarýn bir ilim üzerinde saptýklarýna dikkatler çekilmektedir. Kur’an, buna baðlý olarak Tevhidi esaslar, kipilerin arzularýný tatmin eden, onlara maddi manevi kazanç saðlayan, onlarýn övünüp böbürlenmelerine yarayan bir kitap deðil, ona iman eden ve Tevhidi esaslarý savunan kipilerin, onlar uðrunda hayatlarý da dahil, bütün deðerlerini feda edilecekleri bir Kitap ve mücadele metodudur. Kur’an ve Tevhid, oldukça

pahalý bir sözür, kipilere bedel ödeten, uđrunda can, mal ve dünyevi bütün deđerlerin feda edildiđi yüce bir Kitap ve kavramdýr. Kur’an’ýn kendilerinden istediđi bedelleri vermeyen, vermeye hazýr olmayan, kendi hevalarýný tatminden bađka bir pey düpünmeyenler, ne Kur’an’a, ne de Tevhidi esaslara iman etmiplerdir. Onlar, kendi arzularýný tatmin etmek için Kur’an’a da Tevhidi esaslara da slogandan öte iman etmemiplerdir. Onlarýn durumu, tađýdýđ yüklerin farkýnda olmayan epekler gibidir. “Tevrat’ýn sorumluluđu verilenlerin, sonra onu nakletmeyenlerin misali, yük götüren epeđin misali gibidir. Allah’ýn ayetlerini yalanlayan kimselerin misali ne kötüdür; Allah, zalimler toplumuna hidayet vermez.” (Cuma, 5) Kur’an’daki bütün ayetleri kafalarýna doldursalar bile bu ayetlerin istediđi pekilde düpünüp hareket etmeyenlerin durumu gerçekten çok kötüdür. Bunlar, kendilerini dođru yol üzerinde zanneden aslýnda hidayet bulmayan sapýklardýr. Tevhidi mücadelenin, Sünnetullahta cari olduđu pekliyle sürdürülebilmesi, ancak Kur’ani kavramlarýn, asýl anlamlarýna uygun biçimde anlaýýlmasý, onlara, Risalet önderleri ve Tevhid erleri gibi iman edilip yabanmasý, böylece insanlara ulaftýrýlmasý halinde mümkün olabilir. Tevhidi esaslarýn, insanlara ulaftýrýlmasý, öncelikle bu esaslara iman ettiklerini söyleyen kipilerin, bu esaslarý çok iyi bilmeleri, tüm düpünce, söz ve davranýplarýný bu esaslara göre düzenlemeleri gerekir. Aksine davranýp, sapýklýktan bađka bir pey deđildir. Tevhidin anlamýný deđiptirmek, yüce Allah’a þirk koþmaktýr Tevhidin anlamý, bütün açýklýđý ve netliđi ile Kur’an’da ortaya konulmuþ, apaçýk bir pekilde açýklanmýþ ve insanlardan buna göre iman edilmesi istenmiptir. Kur’an’ýn apaçýk beyanýna rađmen Tevhidin anlamýný deđiptirmek, gerçek anlamý dýpýnda bir anlam yüklemeye kalkýpmak, yüce Allah’a karþý savap açmak, þirk koþup küfür ve sapýklýđa düpmehtir. Tüm Risâlet önderleri ve Tevhid erleri insanlarý, yalnýzca Rab’lerini tek ilah olarak kabul etmeye, O’nun dýpýndaki tüm otoriteleri reddetmeye davet etmiplerdir ki, zaten Kelime-i Tevhidin anlamý da budur. Yüce Allah (cc), tađutun reddedilmesini Kendisine iman etmenin ilk þartý olarak kabul etmiþ, bütün rasullerini, insanlara bu gerçeđi anlatmalarý için göndermiptir. “Andolsun biz, her millet içinden: ‘Allah'a kulluk edin, tađuttan kaçýnýn’ diye bir rasul gönderdik; Allah, onlardan kimine hidayet etti, onlardan kimi üzerine de sapýklýk hak oldu. Ýpte yeryüzünde gezin de bakýn,

yalanlayanların sonu nasıldır? (Nahl, 36) Bütün inşaatçıların, inşaatçıları ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, Tevhidi esasları insanlara duyururlarken öncelikle taatun reddedilmesini istemiyelerdir. "Dinde zorlama yoktur, doğruluk, sapıklıktan elbette seçilip belli olmuştur; kim taatı inkar eder ve Allah'a iman ederse, muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapılmıştır. Allah iştir, bilendir." (Bakara, 256) Kur'an'ın bu apaçık beyanından rahatsızlık duyan taati sistemler, belgeleri vasıtasıyla öncelikle Tevhid ve taat kavramlarının manalarını deşirtmektedirler. Belgeler Tevhidi, bir yapam biçimi olarak değil sızil olarak Kelime-i Tevhidi tekrarlamaktan ibaret şekilde vermiler, bu kelimeyi tekrarlayıp duranların cennete gideceğini iddia etmektedirler. Belgeler, taatun anlamını da beyan olarak vermiler, yâni Allah'ın ayetlerini hisse sayan taatı ve temsilcilerini sızikonusu bile yapmamışlardır. Bunun sonucunda taata iman ve kulluk ettikleri halde kendilerini Müslüman zanneden yâdınlar tıremidir. Tevhidin ne olduğunu bilip ona iman edilmesinin ilk kısmı Kur'anı kavramların, asıl anlamlarına uygun biçimde bilinmesidir. Ancak bu durumda Kur'an net anlayılacak ve insanlar ancak o zaman Rablerine gerçekten iman etmiş olacaklardır. Kur'an net anlayıldıkça, insanlar Kur'anı mesajı, Tevhidi ilkeleri daha net anlayacak, ilerisinde buldukları sapıklık, dalalet, cehalet ve bağınazlıktan kurtulacak, gerçek bilgiye ulaşarak küfür, pirk ve sapıklığın karanlıklarından vahyin aydınlığına geçeceklerdir. Böylece Uluhiyet, Rububiyet, Meliklik ve Ubudiyette Rableri yâni Allah'ı Tek ilah olarak kabul edecek, onun dıpyndaki tüm sahte ilahları reddedeceklerdir. Tevhid, taati sistemlere payanda olarak kullanılanların durumu Bütün inşaatçıları ve onların izlerini takip eden Tevhid erleri, Tevhidi esasları insanlara duyururlarken hisse bir şekilde taati sistemlerden izin almamışlar, onlarla ortak bir noktada buluşmamışlardır. Hele hele taati sistemlerin kendi ilerindeki mçadelelerinde hisse bir şekilde taraf olmamışlardır. Çünkü Tevhidi esaslara göre taatun her türlü, reddedilmesi gereken bir sapıklık ve Allah dıpmanıdır. Taatlar arasında tercih yapmak, herhangi bir konuda onlara destek olmak, Tevhidi esaslardan sapmak, taatun safında olmak, pirk ve küfre saplanmaktır. Tevhidi mçadele, taatların safında, onlara payanda olarak ortaya konulacak bir mçadele değil taatı, bütün inşaatçıların unsurları ile yeryüzünden kaldırdık yok etmektir. Taatlar arasında tercih yapanlar, Tevhidi esasları sloganik bir ifadede öte anlamamışlardır. Taatların bir kısmını ehven diye kabul edip onlardan güzeller, öncelikle yâni

Allah'ın, tađutun reddedilmesini emreden ayetlerini inkar etmiř, Nahl suresi 36. ayette tanýmlanan sapýklardan olmuřlardýr. Tađutlarý sýnyflandýrarak birisine payanda olup onun yanýnda yer alýp sonra da hiçbir pey olmamýř gibi zel sohbetlerinde insanlara tađutun reddilmesi gerektiđini sýleyenlerin durumu, Bakara suresinde tanýmlananlarýn durumu gibidir. "Yman edenlerle karřylařtýklarý zaman; "Yman ettik" derler, fakat peytanlarýyla babba kaldýklarýnda; "Pheşiz biz sizinle beraberiz, biz sadece alay edicileriz" derler. Allah, onlarla alay eder ve onlara re verir, tuđyanlarý iherisinde dolapýr dururlar." (Bakara, 14-15) Tevhid, tađutu bittin ymleri ile reddetmeyi gerekli kýlar; bunu yapmayanlar, Tevhide iman etmemiř, Tevhid ifadesini kimi duygularýný tatmin etmek ve maddi-manevi kimi ykarlar elde etmek iherisinde alýpan, insanlarý bu nedenle kandýran Tevhidi asýl olarak inkar eden ykarcý, ziyel; Ysl'm'ın onurundan mahrum kimselerdir. Tevhidi m'cadelenin ilk nceliđi tađutun reddedilmesidir! Risalet tarihinde Tevhidi m'cadeleyi s'rd'nen Risalet n'nderleri ve Tevhid erleri, hiçbir konuda ve durumda tađut ile birlikte hareket etmemiřler, tađutlarýn bu konudaki taleplerini ok net bir pekilde reddetmiřler, bunun hiçbir pekilde ve partta m'mk'n olamayacađýný k'firlere bildirmiřlerdir. Hz. Ybrahim (as)'ın, Hz. Puayb (as)'ın ve Hz. Muhammed (as)'ın bu konudaki n'neklikleri ortadadýr. Tađutu a'yk'ca reddetmeyenlerin Tevhidi s'ylemleri sloganik, pekli g'r'n't'leri insanlarý aldatmaya y'mnelik peytani bir tuzaktan bapka bir pey deđildir. Y'ce Allah (cc) bunlara karřý M'sl'manlarý uyarmaktadýr. "Onlarý g'rd'đ'n zaman bedenleri hopuna gider, eđer konupsalar s'zlerini dinlersin, onlar, dayatýlmýř k't'k gibidirler, her bađýrtýyý kendi aleyhlerinde sanýrlar. Onlar d'pmandýr, onlardan sakýn. Allah onlarý gebertsin, nasýl da d'nd'r'l'yorlar!" (M'nafikun, 4) Tevhidi, grup, kiři, gazete ve dergilere isim olarak vermek, Hakký suiistimaldir Tevhid, bir inanýř ve yapam biçimidir; bu nedenle isim olarak kullanýlamaz. Tevhidi, grup, kiři, gazete ve dergilere isim olarak vermek, Hakký suiistimal, Hakký batýlla karýřtýrmak, Tevhidin asýl anlam ve mesajýný saptýrmaktýr ki bu, y'ce Allah'a karřý apa'yk isyan, birik ve k'f'rd'r. Risalet tarihinde Risalet n'nderleri, Tevhidi, kendilerine isim olarak deđil, m'cadele metodu olarak almýřlardýr. Tevhidin asýl anlamýnýn ve iherisinde ne olduđunu anlatýř bu konuda m'cadele etmeyenler, Tevhid kavramýnýn iherisinde bopaltarak bu kutlu kavramý bazý kimselere, dergi ve gazetelere isim olarak vermiřler, b'ylece insanlarý, Tevhidin asýl anlamýndan mahrum býrakýř onlarý Tevhidin lafzý ile oyalama ve kandýrma yolunu seçmiřlerdir. B'yle

Rasulúnú hidayetle ve hak dinle gúnderdi, her dinin úzerinde ústún kıldy, velev ki múprıklar hop gúrmese del” (Tevbe, 32-33)

Bu köpe yazısınyn geldigi yer: Kurani Múcahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazısınyn için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=256